

23. juli 2013

EM 2013/85

Jeg fremsætter herved følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest ved FM2014 pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 6 af 5. december 2008 om Grønlands Råstoffond således at Landstingslov om Grønlands Råstoffonds definition af råstofindtægter afsondres fra Selvstyrelovens definitioner af råstofindtægter. Ændringsforslaget bør formuleres således, at det sikres at fysiske aktiver som eksempelvis oliespildsbekæmpelsesudstyr, bygninger eller andre anlæg og udstyr ikke medregnes som en råstofindtægt i Grønlands Råstoffonds indtægtsdefinition.

(Medlem af Inatsisartut, Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse

Allerede i 2008 vedtog Inatsisartut at oprette en råstoffond. Fonden skal etableres når vores råstofindtægter overstiger 5 millioner kroner på et år. Når fonden er etableret skal alle vores råstofindtægter indgå i denne fond. Derfor har man i loven defineret hvad der betragtes som en råstofindtægt.

I dag har Selvstyreloven og loven om råstoffonden samme definition af en råstofindtægt og det er ikke uproblematisk.

Selvstyrelovens definitioner af råstofindtægter beror på en politisk aftale med Danmark. Men råstoffondens definitioner af råstofindtægter besluttes alene af Inatsisartut. De to love er uafhængige af hinanden.

Ifølge Selvstyreloven og Loven om Råstoffonden er fysiske aktiver som landet modtager fra råstofselskaber, at betragte som en råstofindtægt. Et eksempel på dette er det oliespildsbekæmpelsesudstyr, som Cairn blev pålagt at levere til Grønland, som et led i deres IBA aftale.

Udstyret repræsenterer en ret stor værdi og betragtes altså som en indtægt, både i Selvstyreloven og i Loven om Råstoffonden. Da værdien af udstyret er over 5 millioner betyder det, at vi skal igangsætte Råstoffonden. Men jeg tror ikke at det var de daværende lovgiveres intention, at råstoffonden skulle igangsættes på baggrund af modtagelsen af fysiske aktiver, såsom en sportshal eller oliespildsbekæmpelsesudstyr.

Disse giver jo ikke et økonomisk afkast og kan ikke investeres. Derudover er det et problem at et fysisk aktiv typisk har én værdi som ny og en faldende værdi i de kommende år i takt med et øget vedligeholdelsesbehov eller drift.

Beslutningsforslaget har derfor til hensigt, at ændre indtægtsdefinitionen for Grønlands Råstoffond, således at fysiske aktiver ikke længere indgår som en indtægt.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Det vurderes at udgifterne til at udarbejde lovforslaget vil være ganske begrænsede, da der alene er tale om præcisering af allerede eksisterende lovgivning og da Naalakkersuisut allerede har indhentet vurderinger til brug for en nærmere præcisering af begrebet ”råstofindtægter” fra Lett advokatfirma og har fået tilsendt en vurdering fra Deloitte, bestilt af daværende Erhvervsudvalg.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv.

Ingen på kort eller langt sigt.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

Ingen.